

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 hóra 60 fillér.

3 hóra 1.80 fill.

Vidéken:

1 hóra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Deák Ferencz-u. 18. sz.,

hová minden levelezés

és egyéb küldemény

czimzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Főszerkesztő: **Dr. Schwarz Miksa.**Felelős szerkesztő: **Schaberl József.**

Vitézségi érem.

Emlékezzünk csak vissza: két esztendő előtt az ember-ölés a legfelsőbb szentesítést kapta. A német császár kiállott a piac közepére s a vitézségi érmet tűzte annak a közkatonának a mellére, aki agyonlőtt egy polgárt, mert az őrtálló katoná háromszori kiállítására nem állott meg. A császár kezét fogott vele s mint a katonai kötelesség lelkiismeretes teljesítőjé egy dagadályos felköszöntőben ünnepelte őt. A polgári önérzet, a veszélyeztetett polgári szabadság és életbiztonság moraja volt a válasz erre a kitüntetésre. Németország lázongott, mert úgy látta, hogy a német kultúra és civilizáció szégyenleni való pofot kapott II. Vilmostól, a mikor ez a közönséges emberölést glorifikálta. A németek féltékenyek arra a hirnèvre, melyet mint a kultúra harcizsai szerettek maguknak. Ez az ő kincsük, melynek szerzéséhez és gyarapításához II. Vilmos vajmi kevés járult. S a kinek nincs része, nincs érdeme a szerzett javakban, annak nincsen arra való joga, hogy e javakat apaszsa. Becsülje meg a másét, tartsa tiszteletben a nemzet erkölcsi vagyonát, mint a hogyan a nemzet a köteles tiszteletet tanúsítja a császári hóbortok, nevetséges szeszélyek és megmosolyogni való irodalmi és művészeti bogarak iránt. Így vélekedtek a németek a kulturájukról és II. Vilmos császárról.

De nemcsak Németország, hanem egész Europa röstellte az esetet. Sőt még mi is pironkodtunk egy kissé. Mert a német császár volt, a ki a millenáris esztendőben a kultúra erénydíját adta nekünk. Nagyra voltunk ezzel a díjjal, hiszen ez a megtiszteltetés jóval az em-

berölés glorifikálása előtt ért bennünket. De aztán megtudtuk, hogy kitől kaptuk az erénydíjat s szerettük volna letagadni a kegyes vállveregetést. Mert valóban komikus, ha egy nemzet erkölcsi bizonyítványát az írja alá, a ki dicsőíti az emberölést. Kellet hát valamit tennünk a kis bal eset reparálására, mert végre is nem őrizhetünk, nem mutogathatunk egy olyan bizonyítványt, melynek a kiállítójáról kiderült, hogy mindenre jogosult, csak ilyen bizonyítványok kiállítására nem. Rehabilitáltuk tehát őt. Mi is glorifikáltuk az emberölést, és erénynyé avattuk azt, a mit a civilizációnk és kulturánk gyámja egy meggondolatlan pillanatban a kultúra és civilizáció szégyenére elkövetett. Így aztán teljesen méltók lettünk egymáshoz. Ő fölemelt bennünket magához. De hogy ő leszédült a magasból, mi leszálltunk hozzá a mélységbe.

A pinczehelyi választás hozott össze a németek császárával. A mult évi országgyűlési választásoknál történt, hogy a pinczehelyi kerületben egy repülő kődarab megsebesítette az egyik csendőrt. A kődarab a választóknak volt szánva, de végre a kövektől sem követelhető több öntudat és bölcsesség, mint amagyar királyi csendőrségtől. A kő buta és nem mindig engedelmeskedik a hajító akarátának. Pinczehelyen is így történt, mert a pinczehelyi kövek se különbek, mint a pinczehelyi csendőrök. A kő nem a választók, de a csendőrök közé repült s fején találta az egyik csendőrt. Ezért az egy fejért hét embernek az életével kellett lakolnia. A csendőrök fegyvert ragadtak s a nép közé lőttek. Mert az új testamentumot nem a csendőrség számára írták, nekik nem

szól az, hogy aki téged kővel dob meg, azt dobd vissza kenyérrel. Ők golyóval feleltek s a felelettől hét ember elnémult örökre.

Nem szégyenkezünk, nem pirultunk az eset miatt, mert régen elhasználtuk a szégyennek minden pirositóját. Sokszor kiütött ez a pirosság arczunkon, de végre is beleszoktunk, mint ahogyan beleszokik a tolvaj a lopásba s a nő a teste kínálásába. Egyszer-kétszer lesüti a szemét, de harmadszorra már megedződött. De a mi ezután történt, amit most cselekedtek meg velünk, az felháborította önérzetünket, felforralt a vérünket. A csendőrök, kik a vérünkéből való vért kiontották, a vitézségi érmmel tüntették ki. Megbántottak, mekrugdostak, szégyenbe ejtettek, oda állítottak a művelt világ csufságára s most a vitézségi érmet kapják azok, akik mivelünk polgárokkal így elbántak. Ne vonassék kétségbe: a mi népünk szépséghibája tömérdek. Sok az olyan fogyatékosága, melyek miatt nem állja ki a szigorú kritikát. De hiszen a prostituáltak becsületét is védi a törvény s a legutolsó nő becsületében se lehet büntetlenül gázolni. Csak a nép volna kivétel? Csak a nemzet, csak a polgárság szabad prédája minden jöttmentnek, ha ez katonai, vagy csendőri ruhában jár, s kardot meg tüzelő fegyvert visel az oldalán?

Ám üsse kő a nép becsületét is. Ezt majd vissza harcoljuk magunknak azoktól, kik életük minden mozzanatában a nép megbecstelenítésén munkálkodtak. Talán azért, mert érzik, hogy becstelen és megvetést érdemel az a nép, mely szolgálkúségében odáig süllyedt, hogy megtüri maga fölött azokat, kik a népnek nem hogy urai, de még szol-

gái sem lehetnének. De ez a kitüntetés már nem csupán a nép becsületébe, hanem életébe vág. Valósággal ránk uszították ezekkel a vitézségi érmmel a fegyveres hatalmat. Szájukba rágták, hogy a nép pusztítása erény, mely megkapja a maga jutalmát. Öld, vágd, szurd a népet s börtön és akasztófa helyett medáliát kapsz. Sok a nép, pusztuljon hát. Egyre gyarapszik számban, meg kell hát tizedelni, hogy túl ne tengjen az országban a nép nyers ereje. Irtsátok az apákat, a kik fiakat nemzenek a hazának. Elegen vannak már. Tegyenek pontot a szerelmeskedés végére. Tanujanak tőlünk: mi idefönt már a pederasztianál tartunk.

Igy ordít a cezarizmus a maga támasza: a militarizmus felé. A militarizmus harcza ez a nép ellen, a militarizmus dicsőítése és a nép porbasujtása ez. A fegyveres béke jelszava alatt ezek az orvtámadások rejtőzködnek. A sunyi diplomácia, a ravasz udvari agyafurtság így eszelte ki, hogy mint lehet a néppel erős hadsereget szerveztetni az ő pénzén az ő megrontására és megrontóinak védelmére. A népek rövid eszüek. S ez a bűn megérdemli ezt a bűnhődést.

Velszi Bárd.

„Maga“ — „Egy olyan“.

— Reggeli levél. —

Kolozsvár, július 9.

Ha manapság valamelyik embertársunknak több javat juttatott a sors, mint nekünk, úgy eltörpülünk szeme előtt s nem látszunk előtte másnak, „egy olyan“-nál, akit csak a sokat jelentő „maga“ szóval szoktak megtisztelni. Eltörpülünk akkor gyarló mivoltunkban s eltörpül tevékenységünk is, valamint semmivé lesz, vagy legalább is *semmiszámban* tűnik föl azon érdem is, melyet mint közharcosok a népért, a közönségért, édes mindnyájunkért — önmagukat megtagadva — mukánk-kal kivívtunk.

Ennek a pervers társadalmi fölfogásnak egyik csunya tünete volt az a jelenet is, amely a szakosztályok tegnapi ülésén nyilvánult meg városházunk közgyűlési termében.

A tüzoltászat rendezésének kérdéséről esett szó. Pro és kontra vita tárgyává tették a kérdést és valljuk meg mindjárt, hogy az egynehányan összegyűlt városatyáknak többsége tüzrendészetünk mai satnya voltáért nem azt hibáztatta első sorban, *akit* feddeni kellett volna de keservesen kifakadt az intézmény ellen s különösen egyik nagyhangú városatyánk illetve nem a legválogatottabb jelzőkkel tüzoltóink egyéniségét.

Erre a heves támadásra felelt Kuskó István hirlapíró-társunk, városi képviselő. Előre bocsájtotta azon modozatokat, melyek szerinte leghelyesebb utmutatóul szolgálnak talán az éppen elvi jelentőségű kérdés érdemleges eldöntésében. Elmondta, hogy e mellett a szervezet mellett is milyen meghálálhatatlan szolgálatot teljesítettek nem egy esetben a tüzoltók, hogy jelenlegi fölszerelésük milyen monoton s ezen hibákért ne őket illesse a „pereat!“, hanem azokat, akik szokott hanyagságukkal napirendre tértek e kérdés fölött, valahányszor azt a tárgysorozatba bevették.

Ezek voltak az előzmények. És mi történt azután?

Benigni polgártársunk félretéve minden loyálitást kifakadt Kuskó ellen. Egy közgyűlési terembe nem illő hangon megleckéztette Kuskó Istvánt, mert leckeszámba kell vegyük feleletét, ha idézzük szavait, melyeket egy 20 év óta e nehé, küzdelmes, tövises pályán működő férfiúra szért.

Azt mondta, hogy őt meg ne leckéztesse „egy olyan!“. És Kuskóra mutatott, kit ott a nagy nyilvánosság előtt egyszerűen le-„magázott“.

Mi méltányolni tudjuk Benigni Sámuel polgártársunknak haragját, mert bizony Kuskó István elég érthetően felelt a heves támadásra, de határozottan elítéljük azt a hangot ott, ahol semmi helye a magánkérdéseknek és személyi ügyeknek. Ha felelni akart Benigni, felelt volna tárgyilagosan, úgy, amint Kuskó válaszolt a tüzoltókat ért támadásra. Miért lépte át a loyálitás keretét.

Ez a hang a bécsi Reichsratba való. Vagy már arra a nívóra súlydelt közgyűlési termünk is? Avagy talán a mozdatlan száju *Klofác és a nagy Vilmos császár közti botrányt akarták itt tegnap reprodukálni, ációhéjban?!...*

Visszatért halott.

Kolozsvár, jul. 9.

Érdekes bűnügy kerül nem-sokára tárgyalás alá a kolozsvári királyi törvényszék előtt. Arról van szó, hogy egy hagyatékot daraboltak föl a rokonok mielőtt a hagyatkozó meghalt volna. Az érkekes pert még szenzációsabbá teszi az, hogy az örökösök hivatalos okmányokkal tudják igazolni, hogy eljárásuk nem lépte túl a törvényes követelmények határait.

Ihász János tíz évvel ezelőtt távozott el Kolozsvárról. Abban az időben nagy kiterjedésű birtokokat vásárolt a Kolozsvárhoz közel fekvő határokon, nevezetesen: Magyar-Létán, Apahidán és Mócson.

Mikor a megvásárolt birtokok mindegyikét haszonbérbe adta ki három testvérenek, ő maga utra kelt — mint mondá — hogy Californiában egy újonnan alakult aranybánya-részvénytársaság kötelékébe lépjen.

Három esztendőn keresztül érintkeztek a testvérek egymással s fizették a kikötött taksát bátyjuknak. 1896. év május havában aztán az itthon maradt nagyobbik Ihász testvér egy fekete pecsétes levelet kapott, melyben a hárii (község Californiában) — hová bátyjuk utazott — hatóság arról értesíti a három Ihászt, hogy Ihász János bányarészvényes egy vasuti szerencsétlenség alkalmával halálát lelta s a már előre hivatalos letétbe helyezett végrendelete értelmében minden ingatlanát itthon maradt testvéreinek hagyományozta.

Az Ihász familiában nagy volt az öröm s annak rendje és módja szerint a reájuk maradt földbirtokon megosztottak. A helytelen gazdálkodás miatt az óriási kiterjedésű birtokok évről-évre vesztettek értékükből és fogytak terjedelemben s a mócsi testvérenek már alig volt egy-két hold földje, mikor tegnapelőtt egy toprongyos, elöregedett alak nyitotta be portáját.

Ihász János volt a jövevény, a meghaltnak kijelentett testvér, aki két éven keresztül egyetlen sorral sem tudatta hollétét. Nagy volt a csodálkozás Ihász Dénes uram házában. Nem is hitt a jövevénynek, kit közönséges csalónak tartott és ki is kergette az udvaráról.

A visszatért halott azonban erősen köti magát jusához s minap följelentést tett testvérei ellen tulajdonjog-bitórlás címén.

A szenzációsnak ígérkező tárgyalás a kolozsvári királyi törvényszéknél fog lefolyni.

Meggyilkolt szerelmes.

Kolozsvár, július 9.

A napi események krónikája nem volna teljes a maga egészében, ha annak 99 százalékára nem a szerelmi regények — illetve viszonyok — adnának tárgyat. Mióta csak szokásba ment át az, hogy az események a nagy nyilvánosság előtt tárgyalassanak sajtó útján, egyetlen újságíró sem mulasztja el földolgozni a háládatos anyagot, amit innen, avagy onnan gyűjt össze: a szerelem szoros határán belül.

Eleddig legmostohább talajnak az ilyen jellegzetességű bíró események megírására a *falv* bizonyult. Ma már azonban azt konstatálja a községek üde légkörében bolyongó riporter, hogy a romlatlan, tiszta falvakban is átköltöztek a közeli város megmetyelvezett társadalmának szokásai s épp oly gyors egymásutánban követik egymást a naiv vidék pikantériái is, akár a góczpont város-óriásaiban.

Egy esetről ir vidéki tudósítónk. Románcizmus meg tragikum is van benne s ha tekintettel vagyunk arra is, hogy szereplői, akik a románcizmust kölcsönözték az eseménynek, Erdély egyik legősibb nemesi családfájának ágához tartoznak s a másodlagos szereplő, ki körül a tragikum csoportosul közönséges plebeius, aki a hegyekben való bolyongásában nem sajtáthitatta el azon raffiniát, melylyel túl tehetett volna minden veszélyt — oda kell sorozzuk történetünket, ahol a szenzációknak szoktunk helyet biztosítani.

Egyik közeli falu földesura csak a napokban tért birtokára nyaralni. Magával vitte a két bájos comtest is, kik bohó reményekkel telten fészkeltek be magukat a falusi kastélyba.

Talán mert nem Ostende zájos társadalmában kergethették ábrándjaikat, vagy mert nélkülözték a város zsibbasztó társaságait, jutottak arra a gondolatra, hogy körülhálózzák *Jámersán* Juon paraszt legényt, ki édesatyjuknak nyáját őrizte a kék homálylyal koszoruzott hegyeken.

A fiu eleintén rettenetes fél-szezséggel közelített a comtesekhez, de később nem parancsnak tekintette követeléseiket, hanem a maga részéről különös szivességet vélt teljesíteni akkor, midőn a két bájos kisasszonyka titkos vágyának eleget tett.

Ideig titokban folyt a dolog. A múlt héten azonban már a falu határain túl is csicseregtek a gonosz nyelvek, hogy ilyen meg amolyan viszonyt folytat Jámersán Juon a comtesekkel. Hogy mi történt a földes ur és

juhászbojtár között — nem tudjuk. Tény az, hogy Jámersán kilépett a földbirtokos eselédségének kötelékéből s röviddel ezután a határban átlótt fejjel találták meg a hulláját az arra járók.

Az esetről értesítették a tor-dai ügyészséget, mely megtette a szükséges lépéseket a gyilkos kézrekerítése iránt. Mert bizonyos, hogy Jámersán gyilkosság áldozata lett.

A kolozsvári Anti-Krisztus.

Kolozsvár, július 9.

A napokban történt Nagyváradon, hogy egy őrült ember-társunk Anti-Krisztusnak nevezte magát.

Nevettünk a szerencsétlen ember ötletén és ime tegnap Kolozsváron fordult elő egy ehhez hasonló eset.

A város rendőrkapitányságához a következő beadvány érkezett:

Alólirott van szerencsém a tks. kapitányi hivatalnak egy-résről bejelentem, másrésről pedig kérelmezni, hogy én augusztus hó elsején a délutáni mise befejeztével egy a mai kor-nak megfelelő nagy népgyűlést rendezek a lövöldében.

Ezen a népgyűlésen szándékoszok agitálni, azaz egy olyan beszédet tartani, a melylyel országszerte a kedélyeket úgy a haza, Isten, mint a hit, amelynek szín boluma a vallás, nemzetirány és párt; különbség nélkül leend előadva általam. Melyeket kérem tudomásul venni Isten és a Haza nevében.

1., Van Isten, meddig lesz Isten, mikor nem lesz Isten, lesz Jehova.

2., Mint az Anti-Krisztus és mi annak a teendője.

3., Miért kell a szent „Hitt“ és az egyházakat szeretni?

4., Az emberi Méltóságnak szép és jogos tulajdonságai, az 1848-ik évi 20-ik törvényekben foglalt szabad czimek egyik a Nagy Világa mindenütt.

N. N.

Arany okleveles szabó, Böles és jósló és valamint az első Anti Krisztus.

A zürzavaros és helyesirási hibákkal telt levél szerzőjét még nem sikerült kinyomozni. Az író alkalmasint egy szerencsétlen őrült, ki valóban rá van utalva az orvosi tudomány segélyére.

A fürdőző közönség rendelkezésére áll minden időben kényelmes kocsik és ki szállításra.

Telefon szám 108—243.

Szives tudomásul!

Telefon szám 108—243.

A Nádás-

gyógyfürdő már megnyitott. Valódi, jó borok, jégbehűtött sörök és izletes ételekről már eleve is gondoskodva van.

Arak a múlt évihez képest sokkal előnyösebbek. A fürdő ujjalag is át lett alakítva s válogatott személyzet áll a n. é. közönség rendelkezésére. Egyben szives figyelmébe ajánlom a t. közönségnek a Kőváry-telepen lévő **kerthelyiséget** is, mely kitűnő **tekepályával** rendelkezik.

A n. é. közönség b. pártfogását tisztelettel kéri

Szunyoghy László.

37—

Mindenütt, hol megfordulunk, kérjük követeljük a "Kolozsvári Ujság"-ot, a polgárság érdekeinek bátor, szókimondó, harezosát.

HIREK.

Kolozsvár, július 9.

— **Fridrichék ügye a Kurján.** Mint megbízható forrásból értesülünk az Unió-utczai rablógyilkosoknak ügyét e hó 23-án fogja tárgyalni a királyi kuria. Ekkor kerül eldöntés alá Fridrich Ferencz kegyelmi kérvénye is.

— **Szakosztályi ülés.** Tegnap együttes ülést tartottak a szakosztályok. A tárgysorozatnak két nevezetes pontját emeljük ki ezuttal. Egyik a tűzrendészet, a másik a rendőrségi irattár rendezésének a kérdése. Az első hosszúságos vita után ama javaslattal terjesztik a közgyűlés elé, hogy a tűzoltászat szervezési költségeinek fedezésére minden polgár 30 forintot felül államadójához mérten bizonyos díjat legyen köteles fizetni. A rendőrségi irattárra vonatkozólag azt proponálják a szakosztályok, hogy az akták sablonszerű elrendezése czéljából négy díjnak küldessék ki délutánonként az irattárba. A díjak fizetését természetesen ezidőre megnagyobbítják.

— **A mentők működése.** Kolozsvár humánus intézményei között első helyet vívta ki magának a mentők-egyesülete. Ezek az emberbarátok senkitől semmi revánzst nem várva akkor és ott jelennek meg, amikor és ahol segélyüket kívánják. Tegnap is öt esetben vonultak ki, melyek között két súlyosabb természetű sérülést szenvedőnek nyújtottak első segélyt. — **Kerekkes Jóska** 3 éves gyermek szülőinek berek-utczai lakásán járnit tanult, miközben lábát törte. — **Egy marólugmérgezés** is történt tegnap. **Beke Gyula** ivott viz helyett ecetsavat s annyira összeégette a száját, hogy állapota komoly aggodalomra ad okot. Mindannyiuknak a mentők nyújtottak segélyt.

— **Polgárság és katonaság.** Cs. és kir. 51-es háziezredünk most üli 200 éves jubileumát. Ez ünnepélyes évforduló kapcsán szentelik föl a lobogóját is az ezrednek. Ez alkalomból tegnap este, amint a katonai parádénak vége volt s eltűnt az az égő lámpion-erdő, mely mellett katonáék végigvonultak a város utczáin egy 2-300 főből álló

tömeg sorfala keresztezte az utcákat. A tömeg a Hunyadi-térről kiindulólag bejárta a város összes utczáit. Menetközben hazafias dalokat énekelt s mindazon polgári és katonai méltóságok lakásai előtt, ahol a katonai-zenekar játszott a Kossuth nótát és a Hymnuszt elénekelt. Esti 11 órakor oszlottak szét a tüntetők anélkül, hogy rendőri beavatkozás vált volna szükségessé.

— **Részeg bérkocsis.** A 14. számú kétfogatu bérkocsis tegnap oly botrányos állapotban ült a bakkján, hogy minden járókelő figyelmét magára vonta. Ütötte, verte lovait s mikor ezért szót emelt egyik polgártársunk, ostorával végighuzott rajta. A garázda bérkocsis ellen a rendőrség bevezette a szokásos eljárását.

— **Lógyakorlatok a Plecska-völgyben.** A helybeli cs. és kir. katonai állomásparancsnokság értesíti a közönséget f. évi július hó 17, 18, 19, 21, 22 és 23 napján reggel 6 órától este 6 óráig a Plecska-völgyben éles tölényekkel, harezszerű lögyakorlatokat fognak tartani, miert is figyelmetek az érdekelteket, hogy a jelzett időkben a megnevezett helyen ne tartózkodjanak és közlekedjenek.

— **A gyilkos asszony sorsa.** Az ékszerész gyilkosát, Petronét, ki negyed nap óta ül az ügyészség börtönében, tegnap megvizsgálta az ügyészség orvosa és konstataulta, hogy az asszony annyira nagy beteg, hogy rabkórházba kell szállítani. Folyton sir, haját tépi s közel áll a megőrüléshez.

— **Megölte a gyermekét.** Kaszás Józsefné aszodi lakos tegnapelőtt este a temető árokban egy csapat kutyát pillantott meg, a mint azok valami kőzfélén marakodtak. Az asszony közeledésére a kuvaszok szétfutottak s mire Kovászné odaért, rémülve látta, hogy egy csecsemő holttestét tépték szájjal az állatok. A hullarészeket Kaszásné bevitte a község házára, ahol megállapították, hogy a kutyák által szétmarcangolt holttest Striskó Mária aszodi cseléd négyhónapos gyermeke. A gyermeket a lelketlen anya levetkőztetve éjnek idején kitette a temetőárokba s a kóbor kutyák széttépték. Az anyát a csendőrség kutatta Aszodon, de az a gyermek kitétele után, megszökött hazulról s egyenesen Ipoly-ságra ment, ott tartóztatták le.

— **Két emberfej egy dobozban.** Rémes titkot nyomoz most a londoni rendőrség. Pénteken este egy ember nagy tea-dobozt vitt az oxford-streeten levő ezim-

dobozgyárba azzal, hogy ólommal ragaszák le. Az idegen kijelentette, hogy később ismét visszajön a dobozért. Alig távozott el, mikor a gyármunkásai megérezték, hogy a doboznak kellemetlen szaga van. Ezt jelentették főnöküknek, aki rendőrt hivatott, hogy előtte kinyissa a dobozt. Ez meg is történt, a dobozban két különböző emberfej részét találták meg. Az egyik fej hosszában ketté volt vágva. Az idegen persze nem jött el többé a dobozért s a rendőrség eddig minden eredmény nélkül keresi.

— **Rablógyilkosságok.** Borzalmas módon gyilkolták meg tegnapelőtt éjjel 12 órakor az országuton a szegzárdi vámházhoz közel — mint már tegnap jeleztük. — Márton Kálmán odaváló vaskereskedőt, a ki a halasi vásárról kocsin jött haza. A gyilkos baltával támadta meg áldozatát s fejét és testét teljesen összeroncsoolta. Vele volt Landauer Géza szegzárdi esernyős és kis kocsisa, ezeket nem bántották. A csendőrség Mártonnak elesapott kocsisát Nagy Sándort letartóztatta, mert az a gyanu ellene, hogy ő gyilkolta meg volt gazdáját boszúból, vagy pedig azért, mert felbérelték. A körmenyi csendőrség ad hirt egy vakmerő rablógyilkossági merényletről, amely a Cseb és Zalazentgyörgy közötti országuton történt. Kohn Imre zalalövői baromfikereskedő az áldozat. Egy uriasan öltözött ember kérezkodott fel a kocsi-jára Cseb és Zalazentgyörgy között, az ismeretlen revolvert rántott elő és négyeszer rá lött Kohnra. Három lövés találta a szerencsétlent, a ki veszedelmesen sebesülve összeroskadt. A lövések zajára a lovak megvadultak, mire a merénylő megijedt és leugrott a kocsi-ból a nélkül, hogy rabolni tudott volna.

— **Szökés a fogházból.** A kaszai ügyészség második emeleti fogházából Rajkovszki Szaniszló híres betörő 14 centiméter széles és 26 centiméter hosszú lyukon keresztül az éjjel bámulatos ügyességgel megszökött. Az őrség észrevette a szökést és a rendőrség segítségével elfogta a betörőt.

— **Orth János él!** Egy párisi lap a relytélyes módon eltűnt János főhercegről azt írja, hogy a Lipót Szalvátor főherceg szolgája (trieszti születésű) határozottan azt állítja, hogy Orth János él. A hajó személyzetével — annak idején — össztűzött és hajóját, a „Santa-Magoula“-t eladta. Azután pedig feleségével együtt Japánban telepedett meg. Állítólag János főherceg szülei ezt már régen tudják s azért viselkednek teljes

közömbösséggel minden Orth János felől terjesztett mendedmondával szemben.

— **Az elmés szabó.** Egy belvárosi uriszabóhoz beállított egy ur.

— Tegnap számlát kaptam öntől, úgy látom azonban, hogy valami tévedés történt. Nem tartozom annyival, a mennyit követel.

— Mennyiről szólt a számla?

— Százötvenhat koronáról.

— És mennyi ön szerint a helyes összeg?

— Százötven korona.

A szabó megnézte a főkönyvet és néhány perc mulva kijelentette:

— Csakugyan tévedtem. Egész tartózása százötven korona. Mennyit tetszik most fizetni?

Az uriember arcza elborult egy pillanatra. Siri hangon szólt:

— Huszonöt koronát.

Fizetett és elment. Egy idegen ur, a ki tanuja volt a jelenetnek, kérdő tekintettel nézett a szabóra.

— Ez kérem fogás, mondta a szabó. Ha valamelyik vevő nem mutatkozik sokáig és nem fizet, küldök neki számlát, néhány koronával nagyobb összegről. Erre bizonyosan bejön, hogy tiltakozzék. Ha aztán már itt van, akkor úgy sarokba szorítom, hogy fizetség nélkül el nem menekül. Csak egy kis elmés-ség kell hozzá, meg diplomácia.

Lapunk a következő helyeken kapható:

Ludasi tőzsde Mátyás Király-tér
Böckel tőzsde Mátyás Király-tér
Globus hírlapiroda Mátyás-tér.
Zsilinszky Antal Széchenyi-tér
Veress László Monostor-ut és
Muzeum-utca sarkán
Dingfelder Zsigmond Deák-Ferencz-utca
Báder János Egyetem-utca
Gácsér Mariska dohánytőzsdéjében Szentegyház-u.
Szénásy József Deák Ferencz-utca 10.
Pataky testvérek Feleki-ut.
Kövendi Károly fűszerkereskedő Kossuth Lajos-u. 12.
Weinsten József Radák-u. 11.
Vincze László Deák Ferencz-u.
Weisz Lajos Deák Ferencz-u.
Gergely N. szatócs Fellegvári-ut
Hintos Lászlóné szatócs.
Grün Mór Tivoli-utca 6.
Békési Kálmán Fellegvári-ut 124
Berényi József Unió-utca.
Haraszthy szijgyártó Deák Ferencz-u.
Csorba György Heltai-u. 18.
Steinfeld I. Kossuth Lajos-u.
Amirás Bogdán Deák Ferencz-u.
Goldman J. Magyar-utca.
Schaberl Jakab Pata-utca 1 és
lapunk kiadóhivatalában Deák-Ferencz-utca 18. sz.

Kiadó-tulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

Hatóságilag engedélyezett nagy
!! VÉGELADÁS !!

Réti Sándor-féle

Deák Ferencz-utca 4. szám alatti

férfi-ruha és posztó-üzlet

• teljesen feloszlik. •

30, 40, 50%-al leltári áron alól

eladatnak:

Férfi öltönyök — — 4 frttól kezdve

Füu öltönyök — — — 2 frttól kezdve

Gyermek öltönyök — — — 70 krtól kezdve
Férfi nadrág — — — 80 krtól kezdve
Szövetek — — — 65 krtól kezdve
Honi és külföldi gyapju szövetek 1.50 krtól
Posztó kalapok — — — 50 krtól.

A teljes üzleti berendezés eladó.

Üzlethelyiség kiadó.

142

A nagyérdemű közönségnek becses tudomására kívánjuk hozni, hogy

RINDT és DOCZY mű-asztalosok

saját gyártmányu butor raktárukat
megnyitották

Deák Ferencz-utca 51 szám alatt.

Hol is a n. é. közönség a legegyszerűbb butoroktól a legdiszesebbig rendkívül olcsó árban szerezheti be, ezenkívül ajánlják magukat, a n. é. közönségnek

épület, portál, boltberendezés,
parketrakás,

minden e nembe vágó asztalos munkák pontos és előnyös árak melletti elkészítésére.

Műhely helyiség saját-ház Honvéd-utca 92. sz.

Manás József „Zöldfa” fogadós a Hidelvén.

Bátorkodom a borfogyasztó közönséget felhívni a kitünő minőségű és tisztán kezelt „Érmelleki” és a legfinomabb „Erdélyi” asztali boraimra.

Barátságos társas összejövetelekre a legalkalmasabb helyiség, a hol is ösmerkedési estélyeket a legszolidabban lehet eltölteni.

Megkérem a tisztelt közönséget, kegyeskedjék személyesen meggyőződni boraim jóságáról, melyek a legkitünőbb faj-borok. Nagyobb meny-

nyiségben házhoz szállítva: „Érmelleki” bent kimérve 46 kr., kihordva 40 kr. „Erdélyi” 1 liter 36 kr.

A tömeges megrendelésekért kérem vevőimet vasár- és ünnepnapokra egy nappal előbb eszközölni a megrendelést.

Maradok kiváló tisztelettel a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve

Manás József.
Zöldfa fogadós

49—

Telefon-szám 458.

ANGI FERENCZNE.

maradok kiváló tisztelettel

ezen üzletben
kapható a fent jelzett két fajta
legjobb kenyér.
Nem ígérék a t. vevő közönségnek olcsót és nagyot, de annál jobbat és izletesebbet. Üzletem tisztaság és mintaszertü berendezésének megtekintését a t. közönségnek ajánlom. Eljárásitó helyek a főtéren és Szébhennyitén. Áruhelyeim ezen gen. tábláival jelölve 11—15

A legjobb és legegészségesebb
csókös fehér és krumplis kenyéret ajánlja az 1877. évben alapított Angi Ferenczné kenyérsütő üzlet — Kolozsvárt csak is

Legjobb bevásárlási forrás!!

Olcsó árak! Pontos szolgálat mellett mindennemű

FÜSZER ÁRUKRA.

Czukor, és Czukorkák, Kávé, Csokoládé, Cacao, Mandula, Malozsa, Makaróni, Liszt, mindennemű kásák, Keményítő, Sajt, Székelyturó, Szalámi, Emke és Mily gyertya, Szappany és Szalon petroleumra, nemkülönben valódi jó Asztali borokra, mindenféle fajta Likőre, Borseprű és Szilvapálinkára kitünő Rumokra és Teára, ezeken kívül mindenféle háztartási czikkekre.

A Valódi Olasz Makaroni

egyedüli elárúsítója.
az ár 1 csomag 1/2 kg. legf. 40 fillér,
1/4 kg. 20 fillér.

a Szegelei „Petőfi” hírneves sós keserű
gyógyszert egyedüli lerakata.

BARCSAY MANÓ

fűszer üzlete, a „Veres kereszt”
Kolozsvárt, Monostori-ut 4 sz.

Schaberl József „Gutenberg” könyvnyomdája

A
„KOLOZSVÁRI UJSÁG”
szerkesztősége.

HIRDETÉSEK

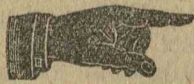
a legjutányosabb árban
vállaltatnak és feltünő
izléses alakban készit-
tetnek el.

A
„KOLOZSVÁRI UJSÁG”
kiadóhivatala.

Kolozsvárt, Deák Ferencz-utca 18. szám.

A tisztelt közönség szives figyelmébe ajánlom a modern technika minden előnyével gazdagon felszerelt

„Gutenberg” könyvnyomdamat.

Mint szakképzett nyomdász egyedüli elvem volt egészen új könyvnyomdamat a legmodernebb követelmények szerint és a legnagyobb szakértelemmel berendezni; ezen törekvésem által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy bármilyen nyomdai munkát a legjobb izlésnek megfelelően, mérsékelt árak mellett vagyok képes kiállítani.

Elvállalok *ujságok, folyóiratok, alkalmi iratok, könyvek, kisebb és nagyobb nyomdai munkáknak* a legujabb betűkkel, izléses kivitelben, csakis elsőrangú szakemberek által leendő elkészítését.

➤ Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt jutányosan és kifogástalanul ➤
intéztetnek el.

A mélyen tisztelt közönség szives támogatását kéri

Telefon szám : 261.

SCHABERL JÓZSEF,
nyomdatulajdonos.

Nyom. Schaberl József „Gutenberg” könyvnyomdájában Kolozsvárt, Deák Ferencz-utca 18. sz.